

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 311

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 aprilie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
240.	— Decret privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României	2–12
D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E		
	Decizia nr. 850 din 12 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I: <i>Salarii pentru administrația publică centrală</i> și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II: <i>Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice</i>	13–15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind prelungirea stării de urgență pe teritoriul României**

Având în vedere că pe plan mondial atât numărul de persoane infectate cu coronavirusul SARS-CoV-2, cât și numărul de decese provocate de acesta cresc semnificativ, fără să existe, deocamdată, semne certe ale unei eventuale încetiniri a ritmului evoluției pandemiei sau ale unei plafonări a numărului de cazuri, în pofida restricțiilor fără precedent adoptate de statele lumii, ținând seama de faptul că, de la momentul instituirii stării de urgență pe teritoriul României prin Decretul nr. 195/2020, atât numărul de îmbolnăviri înregistrate, cât și numărul de decese provocate de coronavirusul SARS-CoV-2 au înregistrat curbe ascendente,

constatând că după instituirea stării de urgență în România și dispunerea graduală a unor măsuri restrictive și de distanțare socială:

— avem de-a face cu o răspândire intracomunitară, deocamdată limitată la nivelul a 10 județe (Suceava, Neamț, Timiș, Arad, Brașov, Hunedoara, Cluj, Constanța, Galați și Ilfov) și al municipiului București, ceea ce totalizează aproximativ 70% din numărul cazurilor confirmate;

— există două zone în care nivelul de răspândire a coronavirusului SARS-CoV-2 este de tip comunitar, respectiv municipiul Suceava și localitățile limitrofe, precum și orașul Țândărei din județul Ialomița, pentru care a fost dispusă măsura carantinei totale,

luând în considerare că se menține contextul excepțional care a determinat instituirea stării de urgență și că interesul public general reclamă prelungirea acestei stări excepționale, menținerea aplicării măsurilor deja adoptate, precum și adoptarea unor noi măsuri care să permită autorităților publice să intervină eficient și cu mijloace adecvate pentru gestionarea crizei,

văzând că în această perioadă necesarul de materiale și de echipamente de protecție, de dezinfectanți, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale sau de alte produse necesare în contextul gestionării pandemiei de COVID-19 poate fi cu greu satisfăcut, în lipsa unor mecanisme adaptate, atât în materia achizițiilor publice — care să țină seama de urgența demersurilor, de volatilitatea prețurilor oferite de piață și de restricțiile impuse la export —, cât și în materia donațiilor oferite entităților ce realizează un serviciu public — care să permită, de o manieră facilă, acceptarea și transferul bunurilor oferite,

considerând că sunt necesare atât mecanisme care să permită rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public în condițiile legii, atunci când situația o va impune, cât și mecanisme referitoare la utilizarea materialelor din rezervele de stat sau de mobilizare,

având în vedere că, dincolo de eforturile pentru asigurarea intervenției medico-sanitare, sunt necesare și măsuri care să permită asigurarea și menținerea capacității de intervenție a forțelor de ordine, atât pentru aplicarea și urmărirea respectării măsurilor restrictive instituite pe durata stării de urgență, cât și pentru prevenirea unor amenințări la adresa ordinii publice, de natură a afecta siguranța națională sau democrația constituțională,

văzând că, pentru diminuarea efectelor generate de reducerea unor activități economice și sociale, ca urmare a măsurilor cu caracter preventiv sau restrictiv destinate protejării populației României, este necesară adaptarea măsurilor pentru a permite funcționarea neîntreruptă a administrației publice, a justiției și a altor servicii publice, a unor infrastructuri care asigură servicii esențiale pentru populație, stat și operatorii economici,

întrucât protejarea economiei, prin măsuri specifice stabilite, de regulă, prin acte normative, și desfășurarea relațiilor de muncă sunt, în continuare, obiective de interes major pentru instituțiile statului,

constatând că toate elementele mai sus prezentate fac parte dintr-un ansamblu de răspuns conjugat la actuala situație de criză generată de pandemia de COVID-19 și că, în egală măsură, sunt necesare pentru a asigura revenirea fără sincop majore la situația de normalitate,

ținând cont de faptul că restrângerea exercițiului unor drepturi nu trebuie să afecteze substanța lor, ci să urmărească un scop legitim, să fie necesară într-o societate democratică și să fie proporțională cu scopul urmărit,

ținând seama de faptul că prin măsurile instituite este vizat interesul public general în gestionarea evoluției COVID-19 în România,

constatând necesitatea adaptării unora dintre măsurile prevăzute în Decretul nr. 195/2020 în raport cu evoluția pandemiei în România,

luând act de propunerea Guvernului pentru prelungirea stării de urgență, precum și de Hotărârea CSAT nr. 51/2020 privind necesitatea prelungirii stării de urgență și planul de acțiune la prelungirea stării de urgență,

în temeiul prevederilor art. 93 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3, art. 10 și art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 453/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Începând cu data de 15 aprilie 2020, se prelungeste instituită prin Decretul nr. 195/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 16 martie 2020.

Art. 2. — Pentru prevenirea răspândirii COVID-19 și realizarea managementului consecințelor, raportat la evoluția situației epidemiologice, pe durata stării de urgență este restrâns exercițiul următoarelor drepturi și libertăți, proporțional cu gradul de realizare a criteriilor prevăzute de art. 3 alin. (5):

- a) libera circulație;
- b) dreptul la viață intimă, familială și privată;
- c) inviolabilitatea domiciliului;
- d) dreptul la învățătură;
- e) libertatea întrunirilor;
- f) dreptul la grevă;
- g) dreptul de proprietate privată;
- h) libertatea economică.

Art. 3. — (1) Pe durata prevăzută la art. 1, măsurile de primă urgență cu aplicabilitate directă sunt stabilite în anexa nr. 1, iar măsurile de primă urgență cu aplicabilitate graduală sunt stabilite în anexa nr. 2.

(2) Implementarea măsurilor de primă urgență cu aplicabilitate directă, prevăzute în anexa nr. 1, este în responsabilitatea ministerelor de resort și a celorlalte organe de specialitate, potrivit domeniilor aflate în competența acestora, în măsura în care prin prezentul decret nu se stabilește altfel.

(3) Măsurile de primă urgență cu aplicabilitate graduală prevăzute la pct. 1—6 din anexa nr. 2 se dispun de ministrul afacerilor interne sau de înlocuitorul legal al acestuia, cu acordul prim-ministrului, prin ordonanță militară, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Măsurile de primă urgență cu aplicabilitate graduală, prevăzute la pct. 7 din anexa nr. 2, se dispun de către Ministerul Afacerilor Interne, prin ordin al secretarului de stat, șef al Departamentului pentru Situații de Urgență sau înlocuitorul legal al acestuia, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (3) și (4) se dispun potrivit evaluării realizate de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență, cu acordul prim-ministrului, pe baza următoarelor criterii:

- a) intensitatea transmiterii intracomunitare a COVID-19;
- b) frecvența apariției unor focare într-o zonă geografică;
- c) numărul de pacienți critici raportat la capacitatea sistemului sanitar;

d) capacitatea și continuitatea asigurării serviciilor sociale și de utilități publice pentru populație;

e) capacitatea autorităților publice de a menține și asigura măsuri de ordine și siguranță publică;

f) măsurile instituite de alte state cu impact asupra populației sau situației economice a României;

g) capacitatea de asigurare a măsurilor pentru punere în carantină;

h) apariția altor situații de urgență.

(6) Conducerea aplicării măsurilor stabilite prin ordonanță militară sau prin ordinul prevăzut la alin. (4) revine Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 4. — (1) Coordonarea și conducerea integrată a acțiunilor și măsurilor de răspuns cu caracter medical și de protecție civilă la situația de urgență generată de COVID-19 se realizează de către Ministerul Afacerilor Interne — Departamentul pentru Situații de Urgență, în colaborare cu Ministerul Sănătății și cu celelalte instituții implicate, prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) desemnează în cadrul Centrului Național de Coordonare și Conducere a Intervenției personal cu funcție de decizie.

Art. 5. — Conducătorii autorităților publice, ai celorlalte persoane juridice, precum și persoanele fizice au obligația să respecte și să aplice toate măsurile instituite prin prezentul decret, precum și pe cele dispuse în aplicarea acestuia.

Art. 6. — Instituțiile sprijină structurile Ministerului Afacerilor Interne, la solicitarea acestuia, în îndeplinirea misiunilor, conform legislației în vigoare.

Art. 7. — Pe durata prevăzută la art. 1, se mențin măsurile dispuse prin actele emise pentru punerea în executare a Decretului nr. 195/2020, în măsura în care prin prezentul decret nu se dispune altfel.

Art. 8. — Anexa nr. 1 și anexa nr. 2 fac parte integrantă din prezentul decret.

Art. 9. — Prezentul decret se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 15 aprilie 2020.

Art. 10. — Prezentul decret se transmite Parlamentului în vederea exercitării atribuției prevăzute de art. 93 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 14 aprilie 2020.
Nr. 240.

ANEXA Nr. 1

MĂSURI de primă urgență cu aplicabilitate directă

CAPITOLUL I

Domeniul ordine publică

Art. 1. — (1) Pe durata stării de urgență se interzic organizarea și desfășurarea:

- a) mitingurilor, demonstrațiilor, procesiunilor sau oricăror altor întruniri, în spații deschise;

b) oricăror altor întruniri de natura activităților culturale, științifice, artistice, religioase, sportive sau de divertisment, în spații închise.

(2) Slujitorii cultelor religioase recunoscute oficial în România pot oficia în lăcașurile de cult, în spații publice sau în spații private:

- a) practicile și ritualurile cu caracter public specifice cultului, fără participarea publicului;

b) practicile și ritualurile cu caracter privat specifice cultului, precum botezurile, cununile sau înmormântările, cu participarea numărului minim de persoane potrivit normelor canonice și cu respectarea strictă a măsurilor de protecție individuală și colectivă pentru prevenirea răspândirii COVID-19.

Art. 2. — Poliția locală se subordonează operațional Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 3. — Serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor se subordonează operațional unităților teritoriale de poliție, care stabilesc activitățile de sprijin pe care acestea le execută.

Art. 4. — Serviciile voluntare de pompieri (situații de urgență) se subordonează operațional unităților teritoriale pentru situații de urgență, care stabilesc responsabilitățile și modul de acțiune ale acestora.

Art. 5. — Serviciile publice de ambulanță se subordonează operațional inspectoratelor pentru situații de urgență.

Art. 6. — (1) Ministerul Apărării Naționale sprijină, la cerere, Ministerul Afacerilor Interne pentru asigurarea pazei și protecției unor obiective/zone, transportul de efective, materiale și tehnică pentru îndeplinirea misiunilor specifice, triaj epidemiologic, asistență medicală și alte misiuni în funcție de evoluția situației.

(2) Instituțiile din cadrul Sistemului național de ordine publică și securitate națională suplimentează, la nevoie, efectivele și tehnica pentru intervenție, prevăzute în planuri, în funcție de evoluția situației.

Art. 7. — Personalul militar din Ministerul Apărării Naționale care participă la misiunile de sprijin în domeniul ordinii publice ori pentru asigurarea pazei și protecției unor obiective/zone este abilitat:

a) să legitimeze și să stabilească identitatea persoanelor, precum și să verifice motivul deplasării/circulației persoanelor în afara locuinței/gospodăriei;

b) să interzică, temporar, pătrunderea în clădiri, localități sau zone geografice delimitate și marcate în care sunt dispuse măsuri de carantinare sau izolare, într-un mijloc de transport, ori să dispună evacuarea temporară din acestea a oricărei persoane, dacă există un pericol la adresa vieții, sănătății sau integrității corporale, a sa ori a altei persoane;

c) să avertizeze persoanele, prin orice mijloace de comunicare, să înceteze acțiunile prin care sunt afectate măsurile de carantinare sau izolare;

d) să dea semnale, indicații și dispoziții participanților la trafic.

Art. 8. — (1) Instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pot organiza și derula, pe durata stării de urgență, proceduri de atribuire în vederea încheierii de acorduri-cadru, pentru acoperirea necesarului de mijloace specifice de protecție și intervenție, prin procedura de negociere fără publicare prealabilă, conform prevederilor art. 68 alin. (1) lit. f), art. 69 alin. (4) și art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Necesarul de mijloace specifice de protecție/intervenție prevăzut la alin. (1), inclusiv cantitățile maxime de astfel de mijloace, se aprobă prin hotărâre a Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(3) Perioada acordului-cadru nu poate depăși 3 luni de la data încheierii acestuia. Contractele subsecvente se încheie pe baza acordurilor-cadru, până la atingerea cantităților maxime.

Art. 9. — Instituțiile din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională pot angaja fără concurs, la nevoie, pe durată determinată de 6 luni, personal din sursă externă sau cadre care au trecut în rezervă, cărora le-au încetat raporturile de serviciu.

Art. 10. — Pentru ca efectivele instituțiilor din cadrul Sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională să fie mereu la dispoziție în scopul intervenției în cazuri reale generate de pandemia de COVID-19, pe durata stării de urgență se suspendă exercițiile, simulările, aplicațiile și orice alte activități care pot interfera cu măsurile luate de autoritățile competente destinate prevenirii și combaterii răspândirii infecțiilor cu COVID-19, cu excepția celor cu caracter militar desfășurate în poligoanele de instrucție.

CAPITOLUL II

Domeniul stare civilă

Art. 11. — Instituțiile și autoritățile publice care, în exercitarea competențelor prevăzute de legislația specifică, solicită prezentarea certificatelor de stare civilă, în original și/sau fotocopii, sunt obligate să accepte extrase pentru uz oficial de pe actele de stare civilă transmise în format electronic de către serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau de oficiul de stare civilă din cadrul primăriilor unităților administrativ-teritoriale unde nu funcționează serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor.

Art. 12. — (1) Pe durata stării de urgență, documentele primare care stau la baza înregistrării actelor de naștere și de deces se transmit de emitenți la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/oficiul de stare civilă competent, prin fax sau prin intermediul mijloacelor electronice administrate de autorități ale statului român.

(2) În termen de cel mult 90 de zile de la încetarea stării de urgență, instituțiile, autoritățile publice și persoanele fizice sunt obligate să efectueze demersuri pentru depunerea documentelor prevăzute la alin. (1), în original, la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor/oficiul de stare civilă care a înregistrat actul de stare civilă.

Art. 13. — Pe durata stării de urgență, termenul de declarare a decesului este de 3 zile calendaristice de la încetarea din viață a persoanei, iar în situația decesului intervenit din cauze violente, termenul de 3 zile pentru declararea decesului se calculează de la data eliberării certificatului medical constatator al decesului.

CAPITOLUL III

Domeniul economic

Art. 14. — Guvernul poate adopta măsuri economice și sociale pentru susținerea operatorilor economici și a sectoarelor economice afectate direct sau indirect de criza COVID-19.

Art. 15. — Autoritățile contractante, inclusiv entitățile juridice în care statul este acționar majoritar, au dreptul de a achiziționa direct materiale și echipamente necesare prevenirii și combaterii COVID-19, cu depășirea pragului valoric stabilit de art. 7 alin. (5) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, în limita fondurilor bugetare repartizate cu această destinație.

Art. 16. — Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri eliberează, la cerere, operatorilor economici a căror activitate este afectată în contextul COVID-19 certificate de situație de urgență în baza documentelor justificative.

Art. 17. — Se dispun măsuri pentru asigurarea continuității în aprovizionare, respectiv extracție, producție, procesare, transport, distribuție, furnizare, mentenanță întreținere și reparații a resurselor și materiilor prime și/sau semiprocuate necesare funcționării corespunzătoare a sistemului energetic național, precum și asigurarea continuității funcționării acestuia și a tuturor serviciilor de utilitate publică.

Art. 18. — Se menține valabilitatea documentelor eliberate de autoritățile publice care expiră pe durata stării de urgență.

Art. 19. — Pe durata stării de urgență se pot plafona prețurile la medicamente și aparatură medicală, la alimentele de strictă necesitate și la serviciile de utilitate publică (energie electrică și termică, gaze, alimentare cu apă, salubritate, carburanți etc.). În situația în care se constată o scădere a prețurilor la energie electrică și gaze naturale, pe piețele regionale, Guvernul va lua măsurile necesare astfel încât aceste scăderi să se reflecte parțial sau integral în prețul final de la nivelul consumatorilor.

Art. 20. — În situația în care anumite programe sau proiecte nu pot fi derulate pe durata stării de urgență, bunurile consumabile sau perisabile destinate a fi distribuite/utilizate în cadrul acestora pot fi redistribuite în cadrul altor programe, proiecte sau în favoarea unor unități sanitare, de asistență socială, de îngrijire și asistență medico-socială sau beneficiarilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IV

Domeniul fondurilor europene

Art. 21. — Pentru perioada stării de urgență, autoritățile de management și organismele intermediare emit instrucțiuni specifice în relația cu beneficiarii, astfel încât implementarea contractelor de finanțare să se deruleze în acord cu prevederile legale și cu măsurile stabilite pentru reducerea riscului răspândirii virusului COVID-19.

Art. 22. — Guvernul stabilește, în termen de cel mult 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentului decret, cadrul general și modalitățile de reorganizare, restructurare sau reprogramare a activităților care fac obiectul finanțării din fonduri europene.

Art. 23. — Pe durata stării de urgență, la solicitarea justificată a beneficiarilor, autoritățile de management și organismele intermediare aprobă reorganizarea, restructurarea sau reprogramarea activităților care fac obiectul finanțării din fonduri europene fără a aduce atingere indicatorilor de rezultat ai proiectelor sau obiectivelor specifice ale acestora, după caz, și fără ca prelungirea contractelor de finanțare să depășească data de 31 decembrie 2023.

Art. 24. — (1) Pe durata stării de urgență, autoritățile competente în domeniul eliberării acordurilor/avizelor/certificatelor pentru proiectele cu finanțare din fonduri europene au obligația de a organiza dezbaterile publice prevăzute de lege pentru a obține acordurile/avizele/certIFICATELE în mediul on-line, cu participarea corespunzătoare a tuturor părților interesate. Procesele-verbale ale consultărilor publice se încheie și se semnează de către părți în format electronic și constituie înregistrări oficiale conform legii.

(2) Pe durata stării de urgență, autoritățile competente în domeniul eliberării acordurilor/avizelor/certificatelor pentru proiectele cu finanțare din fonduri europene au obligația de a organiza depunerea documentațiilor necesare obținerii acordurilor/avizelor/certificatelor în format electronic. Aceeași obligație revine autorităților competente și pentru solicitarea de clarificări sau eliberarea acordurilor/avizelor/certificatelor. Acordurile/Avizele/CertIFICATELE eliberate în format electronic prin utilizarea semnăturii electronice sunt considerate înregistrări autentice în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL V

Domeniul sănătății

Art. 25. — În structurile Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Sănătății și unitățile subordonate, în unitățile sanitare și în serviciile de asistență socială, pentru suplimentarea personalului implicat direct în activități destinate prevenirii și combaterii pandemiei COVID-19 se poate angaja

fără concurs, pe durată determinată de 6 luni, personal contractual medical, personal auxiliar, farmaciști, personal de laborator și alte categorii de personal contractual sau funcționari publici.

Art. 26. — Actele normative cu valabilitate până la data de 14 aprilie 2020, care privesc acordarea serviciilor medicale, inclusiv îngrijirilor la domiciliu, a medicamentelor, dispozitivelor medicale, tehnologiilor și dispozitivelor asistive, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, precum și a celor privind programele naționale de sănătate — preventive și curative își prelungesc aplicabilitatea pe durata stării de urgență.

Art. 27. — Pe durata stării de urgență, din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate (FNUASS) se decontează toate serviciile de dializă efectiv realizate, cu încadrarea în numărul de bolnavi prevăzut la nivel național.

Art. 28. — Pe durata stării de urgență, serviciile de ambulanță private efectuează și alte servicii în afara celor contractate cu casele de asigurări de sănătate, care se suportă din bugetul FNUASS. Casele de asigurări de sănătate decontează întreaga activitate a serviciilor de ambulanță private, la nivelul indicatorilor realizați.

Art. 29. — Pentru unitățile sanitare cu paturi care furnizează servicii medicale spitalicești, în regim de spitalizare continuă sau de zi, aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, decontarea sumelor contractate din bugetul FNUASS sau bugetul Ministerului Sănătății se realizează la nivelul valorii de contract indiferent de activitatea realizată sau, după caz, la nivelul activității efectiv realizate în condițiile în care acesta depășește nivelul contractat, fără a mai fi necesară o regularizare a trimestrului II.

Art. 30. — Consultațiile medicale acordate în asistența medicală primară și ambulatoriul de specialitate clinic, inclusiv pentru unele servicii conexe necesare actului medical, realizate pe durata stării de urgență, pot fi acordate și la distanță utilizând orice mijloace de comunicare.

Art. 31. — În cazul achiziției de medicamente de către unitățile sanitare pentru tratarea pacienților cu COVID-19, prețurile medicamentelor pot depăși prețurile maxime aprobate de Ministerul Sănătății.

Art. 32. — Pe durata stării de urgență, pentru neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, pot fi suspendate/demise din funcții persoanele cu funcții de conducere din cadrul Ministerului Sănătății sau din unitățile cu personalitate juridică aflate în subordinea, sub autoritatea sau în coordonarea Ministerului Sănătății, precum și din cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale cu atribuții în domeniul asistenței și protecției sociale, indiferent de statutul lor. Nu este necesar ca persoanele desemnate să exercite temporar aceste funcții să fie funcționari publici.

Art. 33. — Pe durata stării de urgență se pot realiza transferuri între bugetul Ministerului Sănătății și bugetul FNUASS, în funcție de necesități.

Art. 34. — Influențele financiare determinate de creșterile salariale pentru personalul medical și nemedical din unitățile sanitare publice și cele care au ca asociat unic unitățile administrativ-teritoriale se suportă din bugetul FNUASS — titlul VI — Transferuri între unități ale administrației publice.

Art. 35. — Pentru materiale și prestări de servicii cu caracter medical acordate pe durata stării de urgență, sumele angajate și decontate din bugetul FNUASS nu vor fi limitate la cele aprobate pentru trimestrul II al anului 2020.

Art. 36. — (1) Pe durata stării de urgență se pot introduce reglementări specifice acestei perioade privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, respectiv pentru

certIFICATELE de concediu medical de care beneficiază persoanele asigurate în această perioadă, pentru a evita, pe cât posibil, deplasarea persoanelor și contactul direct între persoane, în vederea prevenirii răspândirii infecției cu COVID-19.

(2) Decontarea concediilor medicale acordate persoanelor aflate în carantină pentru COVID-19 și pacienților diagnosticați cu infecția COVID-19 va fi realizată cu prioritate prin asigurarea de sume suplimentare în bugetul FNUASS la nivelul necesar.

Art. 37. — (1) Pe durata stării de urgență, modificările de structură din cadrul unităților sanitare se vor aviza de către direcțiile de sănătate publică locale în funcție de necesități.

(2) Pe durata stării de urgență, modificările de structură organizatorică în cadrul unităților sanitare din rețeaua sanitară proprie a instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se vor stabili de către direcțiile de specialitate ale acestora și se aprobă conform reglementărilor interne.

Art. 38. — (1) Pe durata stării de urgență, managementul unităților sanitare publice civile poate fi asigurat de către personal detașat din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(2) Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale pot detașa personal pentru a executa misiuni în interesul Ministerului Sănătății, la solicitarea acestuia.

Art. 39. — În raport cu evoluția contextului epidemiologic și a situației operativ-sanitare a fiecărui penitenciar-spital din rețeaua sanitară a Administrației Naționale a Penitenciarelor, pe durata stării de urgență, prin decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor se va putea dispune subordonarea din punct vedere operațional a unor penitenciare-spital sau, după caz, structuri ale acestora altor penitenciare-spital în ceea ce privește realizarea activităților de monitorizare, tratament și îngrijire a pacienților, precum și transferuri de resurse materiale între penitenciarele-spital.

Art. 40. — (1) Pe durata stării de urgență, prin ordin al ministrului sănătății se stabilesc programele naționale de sănătate, acțiunile prioritare și serviciile medicale destinate prevenirii și combaterii COVID-19, precum și activitățile prevăzute în programele naționale care se suspendă sau, după caz, se limitează doar la cele vitale pentru asigurarea stării de sănătate a populației afectate de alte patologii decât COVID-19.

(2) Medicamentele, materialele sanitare, dispozitivele medicale, vaccinurile, serurile, reactivii și consumabilele aferente derulării activităților din cadrul programelor naționale care se suspendă sau se limitează potrivit alin. (1), neutilizate în perioada acestora de valabilitate, se consideră pierderi asociate măsurilor de prevenire și combatere a infecției COVID-19 și nu constituie prejudiciu.

Art. 41. — Se autorizează prescripțiile de tratamente „off-label” în cazul pacienților infectați cu virusul SARS-CoV-2, după ce aceste tratamente sunt avizate de către comisia de politică a medicamentului din cadrul unității sanitare respective.

Art. 42. — (1) Asigurarea sumelor necesare pentru achiziționarea de către direcțiile de sănătate publică de materiale și echipamente de protecție necesare în perioada pandemiei se realizează prin alocarea de către Ministerul Sănătății, în bugetul direcțiilor de sănătate publică, a sumelor cu această destinație, urmând ca achiziția să se realizeze de către direcțiile de sănătate publică prin achiziții directe, în condițiile art. 15.

(2) Asigurarea sumelor necesare pentru achiziționarea de către unitățile sanitare de materiale, echipamente de protecție și medicamente necesare în perioada pandemiei se realizează

prin alocarea de către Ministerul Sănătății în bugetul unităților sanitare din subordine a sumelor cu această destinație, urmând ca achiziția să se realizeze prin procedură de achiziție directă, în condițiile art. 15.

(3) Asigurarea sumelor necesare pentru achiziționarea de către unitățile sanitare care nu sunt în subordinea Ministerului Sănătății de materiale, echipamente de protecție și medicamente necesare în perioada pandemiei se realizează prin alocarea de către ordonatorul principal de credite în bugetul acestor unități a sumelor cu această destinație, urmând ca achiziția să se realizeze prin procedură de achiziție directă, în condițiile art. 15.

(4) Ministerele cu sistem de sănătate propriu pot face achiziții directe de produse și servicii, în condițiile art. 15, pentru unitățile sanitare proprii, atât din bugetele ministerelor de resort, cât și din cele ale unităților sanitare.

(5) Pe durata stării de urgență pentru asigurarea continuității hrănirii deținuților și igienei individuale corespunzătoare, unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor pot achiziționa direct, în condițiile art. 15, alimente, articole de curățenie și igienă individuală destinate persoanelor private de libertate, cu autorizarea prealabilă a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) Pentru prevenirea răspândirii COVID-19 în rândul efectivelor de deținuți și al personalului din unitățile sistemului penitenciar, pe durata stării de urgență, penitenciarele-spital pot achiziționa direct, pentru unitățile arondate, în condițiile art. 15, materiale și echipamente necesare prevenirii și combaterii COVID-19, din fondurile încasate în baza contractelor de prestări de servicii medicale, cu autorizarea prealabilă a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Art. 43. — Ministerul Apărării Naționale poate constitui formațiuni medicale ROL 2, încadrate cu personal medico-sanitar și auxiliar sanitar, și poate efectua transporturi aeriene de aprovizionare cu materiale sanitare, echipamente, medicamente și alimente.

Art. 44. — (1) Pentru asigurarea mijloacelor necesare combaterii răspândirii infecțiilor cu COVID-19, unitățile de cercetare-dezvoltare din cadrul Ministerului Apărării Naționale au dreptul de a pune la dispoziția unităților și instituțiilor din sistemul național de cercetare-dezvoltare, precum și a operatorilor economici, cu titlu gratuit, soluțiile tehnice rezultate din activitatea de cercetare-dezvoltare și documentațiile tehnice aflate în administrarea sa.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) se transmit în vederea dezvoltării tehnologice, fabricării și comercializării de produse necesare combaterii infecțiilor cu COVID-19.

Art. 45. — (1) Prin ordin al ministrului sănătății se stabilesc măsurile de sprijinire a persoanelor vulnerabile, definite conform legii, care se află în izolare la domiciliu, ca urmare a măsurilor de limitare a răspândirii COVID-19.

(2) Măsurile de sprijin se pun în aplicare de autoritățile administrației publice locale.

(3) Cheltuielile necesare se asigură prin transfer între bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, și bugetele locale.

CAPITOLUL VI

Domeniul muncii și protecției sociale

Art. 46. — Pe durata stării de urgență, Guvernul stabilește măsuri speciale de sprijin al angajatorilor și protecție a angajaților și familiilor acestora.

Art. 47. — (1) Pe durata stării de urgență, prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a

unităților de învățământ, nu se aplică angajaților sistemului național de apărare, angajaților din penitenciare, personalului din unitățile sanitare publice, personalului din serviciile sociale rezidențiale și altor categorii stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri și al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor, după caz.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) are dreptul la o majorare a salariului în cuantumul prevăzut la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 19/2020, în situația în care celălalt părinte nu beneficiază de drepturile reglementate în această lege.

Art. 48. — Instituțiile și autoritățile publice centrale și locale, autoritățile administrative autonome, regiile autonome, societățile și companiile naționale și societățile la care statul ori o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar, societățile cu capital privat introdus, acolo unde este posibil, pe durata stării de urgență, munca la domiciliu sau în regim de telemuncă, prin act unilateral al angajatorului. Pe perioada desfășurării activității prin muncă la domiciliu sau telemuncă, salariații își îndeplinesc atribuțiile specifice funcției sau ocupației pe care o dețin, în conformitate cu legislația care reglementează munca la domiciliu și telemunca.

Art. 49. — Pe durata stării de urgență se suspendă efectuarea controalelor la angajatori de către inspectoratele teritoriale de muncă, cu excepția controalelor dispuse de către ministrul muncii și protecției sociale, a celor dispuse de Inspekția Muncii pentru punerea în aplicare a hotărârilor Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, a ordonanțelor militare, a celor necesare pentru a da curs sesizărilor prin care se reclamă săvârșirea unor fapte cu un grad ridicat de pericol social și pentru cercetarea accidentelor de muncă.

Art. 50. — (1) Pe durata stării de urgență se interzice încetarea sau suspendarea activității serviciilor sociale de tipul centrelor rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru alte categorii vulnerabile, publice și private, prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale.

(2) Aparținătorii/Susținătorii/Reprezentanții legali ai beneficiarilor serviciilor prevăzute la alin. (1), în baza unei cereri, pot solicita transferul beneficiarilor din centru la domiciliu sau, după caz, reședința aparținătorilor/susținătorilor/reprezentanților legali dacă își asumă pe propria răspundere că au condiții corespunzătoare ocrotirii temporare a acestora.

Art. 51. — Se menține valabilitatea contractelor colective de muncă și a acordurilor colective pe durata stării de urgență.

Art. 52. — Pe durata stării de urgență se interzice declararea, declanșarea sau desfășurarea conflictelor colective de muncă în unitățile sistemului energetic național, din unitățile operative de la sectoarele nucleare, din unitățile cu foc continuu, din unitățile sanitare și de asistență socială, de telecomunicații, ale radioului și televiziunii publice, din transporturile pe căile ferate, din unitățile care asigură transportul în comun și salubritatea localităților, precum și aprovizionarea populației cu gaze, energie electrică, căldură și apă.

Art. 53. — (1) Modificarea contractului individual de muncă al personalului contractual încadrat în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale se realizează potrivit Codului muncii și următoarelor reguli derogatorii:

a) delegarea poate să privească îndeplinirea de lucrări sau sarcini pentru care salariatul deține pregătirea profesională

adecvată, chiar dacă acestea nu sunt corespunzătoare atribuțiilor de serviciu;

b) delegarea poate fi prelungită fără acordul salariatului;

c) prin detașare se poate modifica felul muncii fără acordul salariatului.

(2) Modificarea raportului de serviciu al funcționarilor publici încadrați în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale se realizează potrivit Codului administrativ și următoarei reguli derogatorii: delegarea poate fi dispusă pentru o perioadă mai mare de 60 de zile fără acordul funcționarului public.

Art. 54. — Pe durata stării de urgență, în funcție de specificul activității și de nevoi, pentru personalul din sectorul public, angajatorul:

a) poate dispune unilateral întreruperea concediilor de odihnă, de odihnă suplimentare, fără plată, de studii și pentru formare profesională ale personalului angajat și reluarea activității;

b) poate dispune unilateral sau aproba efectuarea totală/parțială a concediului de odihnă sau de odihnă suplimentar al personalului angajat.

Art. 55. — Prin excepție de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, persoana îndreptățită își păstrează stimulentele de inserție în situația pierderii locului de muncă ca urmare a efectelor epidemiei COVID-19.

Art. 56. — Termenele de preaviz prevăzute la art. 81 alin. (4) din Codul muncii nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe întreaga durată a stării de urgență, în cazul personalului încadrat în unități sanitare, de asistență socială, de asistență medico-socială și în instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale. Pe durata stării de urgență, pentru aceste categorii de personal nu se aplică dispozițiile art. 81 alin. (8) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii.

Art. 57. — Cererile pentru acordarea beneficiilor și prestațiilor sociale pot fi depuse inclusiv pe cale electronică.

Art. 58. — Certificatele de încadrare a copilului într-un grad de handicap și atestatele de asistent maternal eliberate de comisia pentru protecția copilului, precum și certificatele de încadrare în grad și tip de handicap eliberate de comisia de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, a căror valabilitate expiră în perioada de urgență declarată, își prelungesc valabilitatea până la încetarea stării de urgență.

Art. 59. — Certificatele de acreditare a furnizorilor de servicii sociale și licențele serviciilor sociale, provizorii și de funcționare, a căror valabilitate expiră în perioada de urgență declarată, își prelungesc valabilitatea până la încetarea stării de urgență.

CAPITOLUL VII

Domeniul justiție

Art. 60. — Dacă, din motive generate de pandemia de COVID-19, numărul de judecători necesar formării completului de judecată în cadrul unei secții nu se poate asigura, președintele instanței sau înlocuitorul acestuia, prin derogare de la prevederile art. 41 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispune participarea unor judecători de la alte secții ale instanței, desemnați prin tragere la sorți.

Art. 61. — Pe durata stării de urgență continuă activitatea de redactare și comunicare a hotărârilor judecătorești, de înregistrare a cererilor de chemare în judecată introduse pe durata stării de urgență, precum și efectuarea oricăror alte

activități, sub rezerva respectării regulilor de disciplină sanitară stabilite de autoritățile cu atribuții în domeniu și cu observarea dispozițiilor prezentului decret.

Art. 62. — Prescripțiile, uzucapiunile și termenele de decădere de orice fel, altele decât cele prevăzute la art. 63 alin. (12), nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență, dispozițiile art. 2.532 pct. 9 teza a II-a din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil sau alte dispoziții legale contrare nefiind aplicabile.

Art. 63. — (1) Pe durata stării de urgență, activitatea de judecată continuă în cauzele de urgență deosebită. Lista acestor cauze se stabilește de Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru cauzele de competența acesteia și, respectiv, de colegiile de conducere ale curților de apel pentru cauzele de competența lor și pentru cauzele de competența instanțelor care funcționează în circumscripția lor teritorială, putând fi, după împrejurări, actualizată. Consiliul Superior al Magistraturii dă îndrumări, în vederea asigurării unei practici unitare, colegiilor de conducere ale instanțelor menționate cu privire la modul de stabilire a cauzelor care se judecă pe durata stării de urgență.

(2) Pe durata stării de urgență, pentru judecarea proceselor prevăzute la alin. (1), instanțele judecătorești, ținând seama de împrejurări, pot fixa termene scurte, inclusiv de la o zi la alta sau chiar în aceeași zi.

(3) În procesele prevăzute la alin. (1), când este posibil, instanțele judecătorești dispun măsurile necesare pentru desfășurarea ședinței de judecată prin videoconferință și procedează la comunicarea actelor de procedură prin telefax, poșta electronică sau prin alte mijloace ce asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(4) La solicitarea instanței investite cu soluționarea unei cauze dintre cele prevăzute la alin. (1), instanța în a cărei circumscripție este situată localitatea în care se află părțile, reprezentanții părților sau alți participanți la proces asigură, dacă este posibil, echipamentele audiovideo necesare participării acestora la ședințele de judecată prin videoconferință și procedează la identificarea persoanelor menționate, cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, printr-un judecător desemnat de președintele instanței.

(5) În aplicarea dispozițiilor referitoare la dispunerea măsurilor necesare pentru desfășurarea ședinței de judecată prin videoconferință și la identificarea persoanelor care participă la acestea nu se întocmesc încheierile de ședință specifice procedurii comisiei rogatorii.

(6) Când este posibil, cererile de chemare în judecată, căile de atac, precum și orice alte acte de procedură adresate instanței, pentru care legea prevede condiția formei scrise și care nu se depun direct în ședință, se transmit prin mijloace electronice.

(7) Amânarea judecării cauzelor prevăzute la alin. (1) poate fi dispusă la cerere, în situația în care partea interesată se află în izolare la domiciliu, în carantină sau spitalizată în contextul pandemiei de COVID-19. Când instanța respinge cererea de amânare a judecării în considerarea necesității de a soluționa cauza în contextul stării de urgență, va amâna, la cererea părții sau din oficiu, pronunțarea în vederea depunerii de concluzii scrise.

(8) Dispozițiile art. 147 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă rămân aplicabile pe durata stării de urgență. Atunci când este posibil, dosarul cauzei se trimite instanței delegate în format electronic.

(9) Activitatea de executare silită continuă numai în cazurile în care este posibilă respectarea regulilor de disciplină sanitară

stabilite de autoritățile cu atribuții în domeniu, inclusiv prin hotărârile Comitetului Național privind Situațiile Speciale de Urgență, în scopul ocrotirii drepturilor la viață și la integritate fizică ale participanților la executarea silită.

(10) În cursul executării silită, când este posibil, executorii judecătorești procedează la comunicarea actelor de procedură în format electronic, potrivit legii.

(11) În temeiul prezentului decret, judecarea proceselor civile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se suspendă deplin drept pe durata stării de urgență, fără a fi necesară efectuarea vreunui act de procedură în acest scop.

(12) Termenele prevăzute de lege pentru efectuarea actelor de procedură sau pentru exercitarea plângerilor, contestațiilor și căilor de atac de orice fel în cauzele prevăzute la alin. (11), aflate în curs la data prelungirii stării de urgență, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele prevăzute la alin. (11) în care au fost declarate căi de atac până la data emiterii prezentului decret, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

(13) După încetarea stării de urgență, judecarea proceselor prevăzute la alin. (11) se reia din oficiu. În termen de 10 zile de la încetarea stării de urgență, instanța de judecată va lua măsuri pentru fixarea termenelor de judecată și citarea părților.

Art. 64. — (1) Activitatea de urmărire penală se desfășoară cu precădere cu privire la:

a) cauzele în care s-au dispus ori se propune luarea măsurilor preventive ori a celor de protecție a victimelor și martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele cu persoane vătămate minori;

b) actele de urmărire penală, măsurile procesuale și procedeele probatorii a căror amânare ar pune în pericol obținerea probelor sau prinderea suspectului sau a inculpatului, cele privind audierea anticipată, precum și luarea măsurilor asigurătorii;

c) cauzele în care urgența se justifică prin scopul instituirii stării de urgență la nivel național, cauzele având ca obiect infrațiuni contra vieții și cauzele enumerate la alin. (5);

d) rezolvarea de către procuror, potrivit art. 327 din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, a cauzelor în care urmărirea penală a fost finalizată înaintea instituirii stării de urgență, verificarea soluțiilor de către procurorul ierarhic superior și soluționarea plângerilor împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală.

(2) Sesizarea prin rechizitoriu sau acord de recunoaștere a vinovăției a instanței de judecată competente se poate realiza doar în cazurile prevăzute limitativ la alin. (5).

(3) Organul de urmărire penală încunoștințează părțile, subiecții procesuali principali și avocații acestora cu privire la desfășurarea urmăririi penale în cauzele prevăzute la alin. (1), cu excepția situațiilor în care ar fi afectată buna derulare a cercetărilor și aflarea adevărului în cauză. Ordonanța prin care procurorul constată că nu a operat suspendarea cursului prescripției răspunderii penale se comunică, de îndată, persoanelor interesate.

(4) Judecătorii de drepturi și libertăți soluționează cererile, propunerile, plângerile, contestațiile sau orice alte sesizări privind cauzele prevăzute la alin. (1) lit. a)–c).

(5) Procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, inclusiv cele aflate în procedură în camera preliminară, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, cu excepția cauzelor în care urgența se justifică prin scopul instituirii stării de urgență la nivel național, a altor cauze urgente apreciate ca atare de către judecător sau instanța de judecată, precum și a

următoarelor cauze: cele privind infracțiunile flagrante, cele în care au fost dispuse măsuri preventive, cele privind contestații la executare, cele referitoare la contestații împotriva măsurilor asigurătorii, cele privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cele ce cuprind măsuri de protecție a victimelor și a martorilor, cele privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical, cele privind infracțiuni contra securității naționale, cele privind acte de terorism sau de spălare a banilor. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(6) În termen de 10 zile de la încetarea stării de urgență, judecătorul sau instanța de judecată va lua măsuri pentru fixarea termenelor de judecată și efectuarea actelor de procedură.

(7) Acordul de comunicare în cauzele penale a actelor procedurale prin poștă electronică se prezumă, iar organele judiciare vor solicita, acolo unde este cazul, de urgență, telefonic, indicarea adreselor de poștă electronică pentru comunicarea respectivelor acte.

(8) Termenele de comunicare a ordonanțelor, de formulare și soluționare a plângerilor, altele decât cele reglementate de alin. (1) lit. a)—c), se întrerup, urmând ca de la data încetării stării de urgență să înceapă să curgă un nou termen, de aceeași durată. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele penale, cu excepția celor judecate potrivit prezentului decret, se întrerup, urmând ca de la data încetării stării de urgență să înceapă să curgă un nou termen, de aceeași durată.

(9) Ascultarea persoanelor private de libertate se face prin videoconferință la locul de deținere sau în spații corespunzătoare din punct de vedere sanitar, fără a fi necesar acordul persoanei private de libertate.

(10) Dacă există mijloace audiovideo corespunzătoare, în cursul urmăririi penale, ascultarea altor persoane decât cele prevăzute la alin. (9) se face prin videoconferință cu acordul acestora. Dispozițiile art. 63 alin. (4) se aplică în mod corespunzător în procesele penale.

(11) Se suspendă de plin drept organizarea licitațiilor publice în cadrul procedurilor de valorificare a bunurilor mobile indisponibilizate în procesele penale, cu excepția licitațiilor publice desfășurate prin mijloace electronice.

(12) Pe durata stării de urgență, bunurile în privința cărora au fost instituite măsuri asigurătorii și sunt necesare prevenirii și combaterii răspândirii infecțiilor cu COVID-19 pot fi rechiziționate, în condițiile Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public.

(13) Pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuează acte de urmărire penală sau procesul penal este suspendat potrivit prezentului decret, prescripția răspunderii penale se suspendă. Suspendarea operează de drept, fără a fi necesară emiterea unei ordonanțe sau a unei încheieri în acest scop.

(14) Dacă pe durata stării de urgență, din motive generate de pandemia de COVID-19, un parchet este împiedicat să funcționeze, la sesizarea prim-procurorului acestuia ori a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau din oficiu, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție poate dispune trimiterea uneia sau mai multor cauze dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a)—c) la un parchet egal în grad, dacă măsura se impune în interesul rezolvării cauzei.

(15) Dacă din motive generate de pandemia de COVID-19, o instanță de judecată este împiedicată să își continue activitatea, la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se desemnează o altă instanță de același grad care să preia soluționarea cauzelor a căror judecată continuă pe durata stării de urgență, dispozițiile art. 76 din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător. Atunci când este posibil, dosarul cauzei se trimite în format electronic instanței desemnate.

(16) Pe durata stării de urgență, cauzele în materia liberării condiționate și cauzele având ca obiect schimbări privind măsura educativă a internării într-un centru educativ sau într-un centru de detenție se soluționează de urgență și cu precădere, termenele de judecată fiind, de regulă, de 7 zile. Pentru motive temeinic justificate, instanța poate acorda termene mai scurte.

(17) Prin derogare de la prevederile art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală, inculpatul față de care s-a dispus măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune nu se prezintă la sediul unității de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura. Pentru supravegherea inculpatului, organul de poliție menționat se va deplasa, conform programului de supraveghere sau ori de câte ori se apreciază a fi necesar, la domiciliul inculpatului.

Art. 65. — Urmărirea penală și judecata se desfășoară conform Codului de procedură penală, cu posibilitatea, la nevoie și în funcție de evoluția situațiilor generate de starea de urgență sau efectele acesteia, instituirii unor norme speciale privind procedura de urmărire și judecată a infracțiunilor săvârșite în timpul stării de urgență sau profitând de această stare, precum și în cazul infracțiunilor flagrante.

Art. 66. — Pe durata stării de urgență, prevederile art. 63 se aplică în mod corespunzător și în procedurile de competența Inspecției Judiciare.

Art. 67. — (1) Pe durata stării de urgență, activitatea oficiului registrului comerțului continuă în ceea ce privește înregistrarea mențiunilor privind persoanele juridice și persoanele fizice și se derulează prin mijloace electronice, în baza cererii de înregistrare și a documentelor anexate la aceasta în formă electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, precum și prin corespondență, pe suport hârtie, în format letric.

(2) Declarațiile pe propria răspundere pot avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și pot fi transmise la oficiul registrului comerțului fără nicio altă formalitate.

(3) Specimenul de semnătură, acolo unde legea prevede, se transmite la oficiul registrului comerțului legalizat de notarul public sau certificat de avocat ori sub forma unui înscris sub semnătură privată, fără nicio altă formalitate.

(4) Activitatea de asistență pentru efectuarea procedurilor necesare înregistrării prin mijloace electronice se derulează prin mijloace electronice, iar activitatea de furnizare de informații din registrul comerțului și de eliberare de copii și certificate constatatoare, precum și activitatea de publicare și de furnizare a Buletinului procedurilor de insolvență se realizează, prin mijloace electronice, precum și prin corespondență, pe suport hârtie, în format letric.

Art. 68. — (1) Pe durata stării de urgență se suspendă, la sediul din București al Autorității Naționale pentru Cetățenie și la birourile teritoriale, activitatea de depunere a dosarelor de cetățenie, susținerea interviului organizat pentru verificarea condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. f) și g) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ședințele de depunere a jurământului de credință față de România.

(2) Pe durata suspendării îndeplinirii activităților prevăzute la alin. (1), termenele prevăzute la art. 15 alin. (5) și art. 20 alin. (2) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă; după încetarea stării de urgență, termenele își reiau cursul, socotindu-se pentru împlinirea termenului și timpul scurs înainte de suspendare.

Art. 69. — În executarea pedepselor și a măsurilor educative neprivative de libertate, executarea supravegherii prin prezentarea persoanei la serviciul de probațiune, primirea vizitelor consilierului de probațiune, precum și obligațiile de a

presta o muncă neremunerată în folosul comunității, de a urma un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, de a frecventa unul sau mai multe programe de reintegrare socială, respectiv prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității rezultată din înlocuirea amenzii penale se suspendă pe durata stării de urgență. Pentru situațiile în care termenul de supraveghere, durata supravegherii sau durata măsurii educative neprivative de libertate s-a împlinit în timpul stării de urgență, în raportul final se face mențiune despre imposibilitatea obiectivă de executare.

Art. 70. — (1) În executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate, exercitarea dreptului de a primi vizite, exercitarea dreptului la vizită intimă, exercitarea dreptului de a primi bunuri prin sectorul vizită, cât și recompensele constând în permisiunea de ieșire din penitenciar se suspendă.

(2) Pentru menținerea legăturii cu mediul suport se majorează durata și numărul de convorbiri pentru persoanele condamnate aflate în regimul de maximă siguranță, la maximum 45 de minute pe zi, iar pentru persoanele condamnate aflate în regim închis, semideschis, deschis, regim provizoriu sau pentru cei care nu au regimul stabilit, la maximum 75 de minute pe zi. Dreptul deținuților la convorbiri on-line, indiferent de situația disciplinară și periodicitatea legăturii cu familia, se suplimentează corespunzător numărului de vizite la care au dreptul conform regimului de executare.

(3) Prin derogare de la prevederile legale, pe durata stării de urgență persoanele fără mijloace bănești au dreptul de a utiliza, pentru achiziționarea de bunuri și produse alimentare, precum și pentru efectuarea convorbirilor telefonice, inclusiv suma de bani reprezentând cota de 10% din venit, consemnată pe numele acestora, la Trezoreria Statului, cu excepția sumei necesare plății transportului până la domiciliu, la punerea în libertate.

(4) Prin derogare de la prevederile legale, pe durata stării de urgență se suspendă activitatea de transfer al persoanelor private de libertate între locurile de deținere, cu excepția situațiilor impuse de urgențele medicale, solicitările exprese formulate de organele judiciare, schimbarea regimului de executare, numai dacă în locul de deținere nu este organizată executarea pedepsei pentru noul regim, precum și a transferurilor din motive de siguranță. În toate aceste cazuri, transferurile se realizează numai cu avizul Direcției de Supraveghere Medicală din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(5) Persoanele condamnate clasificate în regimul semideschis și deschis pot executa pedeapsa în camere de deținere permanent închise și asigurate.

(6) Pentru minorii privați de libertate care nu au un reprezentant legal, medicul curant al locului de deținere acționează ca reprezentant legal, exclusiv pentru acordarea asistenței medicale și a măsurilor de prevenție.

(7) În situația existenței unui risc epidemiologic crescut sau operativ, extins la nivelul unui penitenciar, cu afectarea persoanelor private de libertate și a personalului, directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor poate dispune relocarea unor efective mari de persoane private de libertate în alte penitenciare, indiferent de profilul acestora, sau în centre educative/centre de detenție ori stabilimente/facilități de cazare aparținând unităților care fac parte din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională.

(8) În vederea respectării dreptului la asistență medicală și a realizării actului medical necesar persoanelor private de libertate, pe durata stării de urgență, la solicitarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau a directorilor unităților subordonate acesteia cu avizul directorului general, cu acordul Ministerului Sănătății și al comandantului acțiunii, se desemnează specialiști din partea rețelei sanitare publice și a structurilor de sănătate publică teritoriale, pentru

sprijinirea modalității de acordare a asistenței medicale în cazul persoanelor private de libertate, inclusiv la nivelul locului de detenție.

(9) În completarea obligațiilor prevăzute în Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, polițistul de penitenciare este obligat să participe la toate activitățile desfășurate în conformitate cu dispozițiile superiorilor.

(10) Pe durata stării de urgență, în raport cu necesitățile și situația operativă existente la nivelul unității penitenciare unde este încadrat sau al altei unități din poliția penitenciară, polițistului de penitenciare i se pot modifica, fără acordul său, locul și/sau felul muncii.

(11) În situația existenței unui risc epidemiologic crescut sau operativ, extins la nivelul unui penitenciar, cu afectarea deținuților și a personalului, în cazuri excepționale, la solicitarea fundamentată a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, Ministerul Afacerilor Interne și/sau Ministerul Apărării Naționale asigură sprijinul necesar pentru realizarea în condiții de siguranță a misiunilor de pază a perimetrelor locurilor de deținere, respectiv de relocare a unor efective mari de deținuți la alte penitenciare sau stabilimente/facilități de cazare, prin personal și/sau tehnică din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și/sau al Ministerului Apărării Naționale.

Art. 71. — Prevederile art. 70 se aplică în mod corespunzător și în centrele de rețineră și arestare preventivă, cu următoarele excepții:

a) dreptul la convorbiri telefonice se suplimentează pentru persoanele private de libertate la maximum 45 de minute pe zi;

b) transferul persoanelor private de libertate se dispune și în următoarele cazuri:

1. după trimiterea în judecată și verificarea legalității și temeiniciei măsurii preventive, potrivit prevederilor art. 207 alin. (2)—(4) și art. 348 alin. (2) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală;

2. pentru buna desfășurare a actului de justiție, când au fost încarcerate în alt centru decât cel de pe raza teritorială a organului judiciar care efectuează urmărirea penală;

3. când capacitatea legală de cazare a centrului este depășită.

Art. 72. — Pe durata stării de urgență, paza și supravegherea persoanelor private de libertate internate în unități sanitare publice, altele decât penitenciarele-spital, se realizează prin intermediul dispozitivelor electronice de supraveghere la distanță, fără consimțământul acestora, alături de celelalte măsuri de siguranță prevăzute de legislația privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

CAPITOLUL VIII

Domeniul afaceri externe

Art. 73. — Pe durata stării de urgență, Ministerul Afacerilor Externe îndeplinește următoarele atribuții:

a) va menține funcțiile și atribuțiile sale conform Hotărârii Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, și va asigura, prin misiunile diplomatice ale României, reprezentarea României în cadrul tuturor reuniunilor care vor fi organizate pe durata menținerii stării de urgență în România, în special la nivelul Uniunii Europene, Consiliului Europei, NATO, ONU, indiferent de domeniul vizat de reuniune;

b) va notifica Secretarului General al ONU și Secretarului General al Consiliului Europei măsurile adoptate prin decretul de prelungire a stării de urgență care au ca efect limitarea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale, în conformitate cu obligațiile internaționale ce revin României;

c) va asigura comunicarea exclusivă cu misiunile diplomatice și oficiile consulare acreditate în România, precum și cu reprezentanțele/birourile organizațiilor internaționale din România; în acest scop, autoritățile competente vor coopera cu Ministerul Afacerilor Externe și vor furniza toate informațiile necesare;

d) va asigura respectarea normelor dreptului internațional relevante în contextul aplicării dispozițiilor prezentului decret în situația în care membrii misiunilor diplomatice/oficiilor consulare/reprezentanțelor/birourilor organizațiilor internaționale vor fi testați pozitiv cu COVID-19;

e) va menține comunicarea cu misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate pentru transmiterea oricăror instrucțiuni și informări necesare în contextul aplicării prezentului decret, sens în care autoritățile competente vor furniza Ministerului Afacerilor Externe informațiile necesare;

f) va dispune măsurile necesare în condițiile în care membrii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României vor intra în autoizolare sau carantină conform legii din statele de reședință în cazul testării pozitive cu COVID-19 a unuia sau a unor membri ai misiunilor diplomatice/oficiilor consulare ale României (inclusiv membrii de familie), inclusiv din perspectiva asigurării continuității drepturilor acestora (salariale sau de orice altă natură).

CAPITOLUL IX

Domeniul transporturilor și infrastructurii

Art. 74. — Pe durata situației de urgență, Guvernul stabilește condițiile specifice de asigurare a serviciilor de transport, de călători și marfă, astfel încât să fie asigurată cu prioritate protecția populației și a bunurilor.

Art. 75. — Furnizorii de servicii de comunicații electronice au obligația de a stabili măsuri tehnice și organizatorice în vederea asigurării integrității rețelelor de comunicații electronice, de a asigura continuitatea furnizării serviciilor de comunicații electronice și de a evita posibilele situații de întrerupere a traficului de voce și/sau de date în rețelele publice de comunicații electronice pentru utilizatorii autorități militare și civile.

Art. 76. — Pe durata stării de urgență, furnizorii de servicii de comunicații electronice pot utiliza și serviciile de mesaje scurte (SMS) pentru îndeplinirea obligațiilor privind transmiterea informațiilor precontractuale și contractuale, încheierea contractelor și obținerea confirmării încheierii contractului. În acest caz, sarcina probei îndeplinirii obligațiilor legale revine furnizorului de servicii de comunicații electronice.

CAPITOLUL X

Domeniul educație și cercetare

Art. 77. — Pe durata stării de urgență, se suspendă toate activitățile didactice ce impun prezența fizică a antepreșcolarilor, preșcolarilor, elevilor și studenților în unitățile și instituțiile de învățământ.

Art. 78. — Pe durata stării de urgență, unitățile de învățământ preuniversitar organizează, în măsura posibilităților, desfășurarea de activități din planurile de învățământ, în format online. Derularea acestor activități, precum și modul de recuperare a elementelor care nu pot fi parcurse în această perioadă se stabilesc de către Ministerul Educației și Cercetării.

Art. 79. — Pe durata stării de urgență, instituțiile de învățământ superior din sistemul național de învățământ, în baza autonomiei universitare, cu respectarea calității actului didactic și cu asumarea răspunderii publice, vor utiliza metode didactice alternative de predare-învățare-evaluare, în format online.

Art. 80. — Activitățile didactice și/sau de cercetare din planurile de învățământ, nerealizate pe durata stării de urgență, se organizează și se desfășoară de către fiecare instituție de

învățământ superior, în baza autonomiei universitare. Activitățile didactice de tipul laboratoare, proiecte, activități de cercetare, care impun interacțiunea nemijlocită, în spațiul universitar, a studenților cu cadrele didactice și de cercetare vor fi recuperate după încetarea stării de urgență.

Art. 81. — Pentru finanțarea din fonduri publice a proiectelor de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și inovare cu impact asupra limitării efectelor pandemiei COVID-19, competițiile de propuneri de proiecte demarate în perioada stării de urgență se vor desfășura în procedura accelerată și simplificată, stabilită de Guvern.

CAPITOLUL XI

Alte măsuri

Art. 82. — Pe perioada situației de urgență, Guvernul adoptă măsurile care se impun pentru a fi asigurate securitatea alimentară a populației și continuitatea în aprovizionarea, producția, procesarea, transportul, distribuția și furnizarea de produse în cadrul lanțului alimentar, pentru bunurile de strictă necesitate.

Art. 83. — Pe durata stării de urgență, autoritățile administrației publice centrale și locale, autoritățile administrative autonome, regiile autonome, societățile și companiile naționale și societățile la care statul ori o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar vor lua măsuri pentru organizarea activității astfel încât să fie evitat, pe cât posibil, contactul direct între persoane, inclusiv prin utilizarea mijloacelor electronice de comunicare.

Art. 84. — (1) Autoritățile și instituțiile publice stabilesc măsurile care se impun pentru asigurarea desfășurării optime a activității, cu respectarea regulilor de disciplină sanitară stabilite de autoritățile cu atribuții în domeniu, inclusiv prin hotărârile Comitetului Național privind Situațiile Speciale de Urgență, urmărind cu prioritate asigurarea prevenției și reducerea riscului de îmbolnăvire.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și organelor de conducere ale profesilor de avocat, notar public, executor judecătoresc, precum și ale celorlalte profesii.

(3) Organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a măsurilor prevăzute la alin. (1).

Art. 85. — (1) Ministerul Apărării Naționale sprijină, la cerere, autoritățile administrației publice centrale și locale:

a) prin delegare/detașare a personalului propriu pentru aplicarea măsurilor stabilite prin ordonanțele militare și ordinele autorităților competente, potrivit competențelor stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale;

b) prin executarea de activități/acțiuni specifice pentru limitarea infectării cu coronavirusul SARS-CoV-2 a comunităților, în funcție de pregătire și resursele avute la dispoziție.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), consiliile județene sau locale pun la dispoziție spații pentru cazarea personalului, instalarea sau parcarea echipamentelor și tehnicii militare și asigură accesul la utilitățile necesare intervențiilor.

Art. 86. — La propunerea ministerelor și autorităților publice locale, Ministerul Afacerilor Interne, prin Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, analizează și face propuneri de folosire a unor resurse materiale și umane în vederea sprijinirii populației afectate, precum și a satisfacerii cererilor de produse și servicii destinate nevoilor instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, inclusiv prin scoaterea, în condițiile legii, a unor materiale din rezervele de stat sau de mobilizare.

Art. 87. — (1) La solicitarea instituțiilor și autorităților publice centrale și locale beneficiare, autoritățile împuternicite de lege pregătesc și efectuează rechiziții de bunuri și chemarea persoanelor fizice pentru prestări de servicii în interes public,

necesare prevenirii și combaterii COVID-19, în condițiile Legii nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public.

(2) Plata prestărilor de servicii în interes public, efectuate în timpul stării de urgență, se efectuează la nivelul stabilit prin sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar. În cazul în care activitatea prestată nu poate fi asociată unei funcții existente în sistemul de salarizare a personalului contractual din sectorul bugetar, plata se face la nivelul unei funcții similare, stabilită de beneficiar, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 88. — Dispozițiile art. 86 și 87 se aplică în mod corespunzător și Administrației Naționale a Penitenciarelor, în scopul sprijinirii unităților din subordinea acesteia, pentru prevenirea îmbolnăvirii și tratarea persoanelor private de libertate afectate, precum și pentru satisfacerea cererilor de produse și servicii destinate nevoilor sistemului penitenciar, inclusiv prin scoaterea, în condițiile legii, a unor materiale din rezervele de stat sau de mobilizare.

Art. 89. — (1) Pe durata stării de urgență, unitățile sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, precum și instituțiile și autoritățile publice pot primi, sub forma darului manual, indiferent de valoarea evaluată, medicamente, materiale sanitare, dispozitive medicale, vaccinuri, seruri, reactivi și consumabile aferente, cu avizul de acceptare al Agenției Naționale a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale din România.

(2) Pe durata stării de urgență, categoriile prevăzute la alin. (1) pot primi, sub forma darului manual, indiferent de valoarea evaluată, echipamente de protecție și dezinfectanți.

Art. 90. — Pe durata stării de urgență, drepturile prevăzute la art. 35 alin. (2)—(8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, se acordă fără a se ține cont de obligativitatea încadrării în limita de 3% prevăzută la alin. (4) și (5) ale aceluiași articol și fără a ține cont de plafonul maxim de ore anual, stabilit la alin. (6) al aceluiași articol.

Art. 91. — (1) Instituțiile și autoritățile publice, precum și operatorii privați contribuie la campania de informare publică

privind măsurile adoptate și activitățile desfășurate la nivel național.

(2) În situația propagării unor informații false în mass-media și în mediul on-line cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire, instituțiile și autoritățile publice întreprind măsurile necesare pentru a informa în mod corect și obiectiv populația în acest context.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să întrerupă imediat, cu informarea utilizatorilor, transmiterea într-o rețea de comunicații electronice ori stocarea conținutului, prin eliminarea acestuia la sursă, dacă prin conținutul respectiv se promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire.

(4) În situația în care eliminarea la sursă a conținutului prevăzut la alin. (3) nu este fezabilă, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului sunt obligați ca, la decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, să blocheze imediat accesul la respectivul conținut și să informeze utilizatorii.

(5) La decizia motivată a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, furnizorii de rețele de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a bloca imediat accesul utilizatorilor din România la conținutul care promovează știri false cu privire la evoluția COVID-19 și la măsurile de protecție și prevenire și este transmis într-o rețea de comunicații electronice de către persoanele de la alin. (3) care nu se află sub jurisdicția legislației naționale.

Art. 92. — Pe durata stării de urgență pot fi depășite normele de dotare și consum prevăzute de reglementările în vigoare, dacă această depășire se datorează efectelor evoluției COVID-19 și măsurilor de protecție și prevenire.

Art. 93. — Pe durata stării de urgență, termenele legale stabilite pentru soluționarea solicitărilor formulate în exercitarea liberului acces la informații de interes public, precum și a petițiilor se dublează.

Art. 94. — Guvernul României efectuează, în regim de urgență, rectificarea bugetară, în vederea asigurării resurselor financiare necesare.

ANEXA Nr. 2

MĂSURI

de primă urgență cu aplicabilitate graduală

1. Izolarea și carantina persoanelor provenite din zonele de risc, precum și a celor care iau contact cu acestea; măsuri de carantinare asupra unor clădiri, localități sau zone geografice

2. Închiderea graduală a punctelor de trecere a frontierei de stat

3. Limitarea sau interzicerea circulației vehiculelor sau a persoanelor în/spre anumite zone ori între anumite ore, precum și ieșirea din zonele respective

4. Interzicerea graduală a circulației rutiere, feroviare, maritime, fluviale sau aeriene pe diferite rute și a metroului

5. Închiderea temporară a unor restaurante, hoteluri, cafenele, cluburi, cazinouri, sedii ale asociațiilor și ale altor localuri publice

6. Asigurarea pazei și protecției instituționale a stațiilor de alimentare cu apă, energie, gaze, a operatorilor economici care dețin capacități de importanță strategică la nivel național

7. Limitarea activității spitalelor publice la internarea și rezolvarea cazurilor urgente:

(i) urgențe de ordin I — pacienți internați prin unități de primiri urgențe/compartimente de primiri urgențe care își pot pierde viața în 24 de ore;

(ii) urgențe de ordin II — pacienți care trebuie tratați în cadrul aceleiași internări (odată diagnosticați nu pot fi externați);

(iii) pacienții infectați cu virusul SARS-CoV-2, respectiv diagnosticați cu COVID-19.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 850**

din 12 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor lit. c) și d) cuprinse în punctul I: Salarii pentru administrația publică centrală și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II: Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în anexa nr. VIII capitolul I subcapitolul A pct. II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* lit. a) și b) în raport cu cele cuprinse în subcapitolul A pct. I — *Salarii pentru administrația publică centrală* lit. c) și d) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Gabriela Brici în Dosarul nr. 625/91/2018 al Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.421D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției a depus, la dosar, o cerere prin care solicită judecarea cauzei în lipsă.

4. Președintele Curții dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.422D/2018, nr. 1.479D/2018 și nr. 1.541D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în pct. I — *Salarii pentru administrația publică centrală* lit. c) și d) în raport cu cele cuprinse în pct. II — *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale* lit. a) și b) din subcapitolul A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Mihaela Florea în Dosarul nr. 657/91/2018 și de Ana Dinica în Dosarul nr. 617/91/2018, dosare ale Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, și de Vasilichia Sinescu în Dosarul nr. 2.395/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal.

5. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și învederează Curții că, în dosarele nr. 1.422D/2018 și nr. 1.479D/2018, autorii excepției de neconstituționalitate au depus o cerere de judecare a cauzei în lipsă, iar în Dosarul nr. 1.541D/2018, autoarea

excepției a depus o cerere precizatoare a obiectului excepției de neconstituționalitate.

7. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.422D/2018, nr. 1.479D/2018 și nr. 1.541D/2018 la Dosarul nr. 1.421D/2018, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că prevederile legale criticate reprezintă opțiunea legiuitorului în materia salarizării personalului din administrația publică centrală și teritorială, plătit din fonduri publice, fără a încălca principiul egalității în drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin Încheierile din 26 septembrie 2018, pronunțate în dosarele nr. 625/91/2018, nr. 657/91/2018 și nr. 617/91/2018, **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor din anexa nr. VIII capitolul I subcapitolul A pct. II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale lit. a) și b) în raport cu prevederile din subcapitolul A pct. I — Salarii pentru administrația publică centrală lit. c) și d) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepțiile au fost ridicate de Gabriela Brici, Mihaela Florea și Ana Dinica în cauze având ca obiect litigii privind funcționarii publici — drepturi salariale.

10. Prin Încheierea din 8 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.395/109/2018, **Tribunalul Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor din anexa nr. VIII capitolul I litera A pct. I — Salarii pentru administrația publică centrală în raport cu prevederile din anexa nr. VIII capitolul I litera A pct. II — Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale.** Excepția a fost ridicată de Vasilichia Sinescu într-o cauză având ca obiect anularea unei decizii de salarizare și stabilirea drepturilor salariale în plată la nivel similar cu cele din Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură — aparatul central.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarele acesteia susțin, în esență, că salarizarea diferită a funcționarilor publici din cadrul aparatului central al Agenției de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, pe de o parte, față de funcționarii publici din cadrul centrelor județene ale aceleiași instituții, pe de altă parte, este discriminatorie și neconstituțională. În materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată în raport cu atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de personal, care sunt diferențiate atât din punctul de vedere al funcției, cât și din punctul de vedere al reglementărilor privind organizarea, cu incidență în ceea ce privește condițiile necesare pentru ocuparea unei anumite funcții, conținutul concret al atribuțiilor de serviciu și complexitatea acestora. Două fișe de post identice din punctul de vedere al atribuțiilor, respectiv al condițiilor de încadrare nu justifică salariul diferențiat. În aceste condiții, diferența de tratament juridic este discriminatorie, dacă nu se bazează pe o discriminare rezonabilă și obiectivă, adică nu urmărește un scop legitim, sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. Invocând prevederile cuprinse în anexa nr. VIII, capitolul I, litera A punctul I și punctul II din Legea-cadru nr. 153/2017, nota de subsol*), prin care se precizează înțelesul noțiunilor de „funcții publice de stat” și „funcții publice teritoriale”, autoarele excepției consideră că se încalcă principiul remunerării egale și al egalității de tratament, astfel cum a fost conturat în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

12. Autoarele excepției susțin, de asemenea, că, potrivit legii, salariații Agenției pentru Plăți și Intervenții în Agricultură din centrele județene au funcții publice de stat (și nu teritoriale) și, în consecință, trebuie să se aplice grila de salarizare prevăzută de punctul I — *Salarii pentru administrația publică centrală*, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017.

13. **Tribunalul Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar opțiunea legiuitorului cu privire la edictarea unor norme de drept material este conformă cu prevederile art. 16 din Constituție, întrucât posturile din administrația publică centrală prezintă specificitățile lor față de cele din administrația teritorială.

14. **Tribunalul Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal** consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile lit. c) și d) cuprinse în pct. I „*Salarii pentru administrația publică centrală*” și ale lit. a) și b) cuprinse în pct. II „*Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*”, litera A. „*Salarizarea funcționarilor publici*”, capitolul I, anexa nr. VIII „*Familia ocupațională de funcții bugetare «Administrație»*” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare.

19. În opinia autoarelor excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, critica autoarelor excepției de neconstituționalitate vizează, pe de o parte, încălcarea principiului egalității în drepturi prin stabilirea unor reguli diferite de salarizare pentru funcționarii publici din administrația publică centrală (*funcții publice de stat*) față de cei din unitățile teritoriale (*funcții publice teritoriale*) și, pe de altă parte, aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea legii-cadru în ceea ce privește salarizarea funcționarilor publici din cadrul centrelor județene ale Agenției de Plăți și Intervenții pentru Agricultură.

21. Referitor la susținerea privind pretensele discriminări sub aspect salarial, existente între funcționarii publici care își desfășoară raporturile de serviciu în aparatul unei autorități publice la nivel central față de personalul din unitățile teritoriale, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului bugetar intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

22. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens, este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia*

Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României, paragraful 15.

23. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând doar atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr. 156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 26 iunie 2001).

24. De asemenea, potrivit jurisprudenței constituționale și de contencios al drepturilor omului, principiul egalității justifică dreptul la diferențiere, tocmai pentru că egalitatea nu înseamnă uniformitate, iar situațiile diferite sub aspect obiectiv și rezonabil impun diferențe de tratament juridic (a se vedea, în acest sens, jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013, sau jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, paragraful 72, sau Hotărârea din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 38 și 40).

25. În raport cu aceste considerente, Curtea reține că instituirea prin prevederile de lege criticate a unor reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal plătit din fonduri publice nu constituie o discriminare. Opțiunea legiuitorului pentru stabilirea unui tratament juridic diferențiat sub aspectul salarizării

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriela Brici, Mihaela Florea și Ana Dinica în dosarele nr. 625/91/2018, nr. 657/91/2018 și nr. 617/91/2018 ale Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, precum și de Vasilichia Sinescu în Dosarul nr. 2.395/109/2018 al Tribunalului Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile lit. c) și d) cuprinse în punctul I: *Salarii pentru administrația publică centrală* și ale lit. a) și b) cuprinse în punctul II: *Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale*, litera A, capitolul I, anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și Tribunalului Argeș — Secția civilă — Completul specializat de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

între funcționarii publici din administrația publică centrală și cei din unitățile teritoriale este justificată având în vedere că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare. Prin urmare, existența unor diferențe în ceea ce privește salarizarea este în mod obiectiv justificată, legiuitorul urmărind eliminarea dezechilibrelor și a disfuncționalităților existente în sistemul public de salarizare. Astfel, prevederile art. 6 lit. f) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, iar cele ale art. 6 lit. h) din legea-cadru consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat.

26. În consecință, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă expresia opțiunii legiuitorului în materia personalului plătit din fonduri publice, justificată în raport cu situația diferită a celor două categorii de personal vizate de ipotezele normelor juridice, fără a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut de art. 16 din Constituție.

27. În fine, Curtea reține că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 și încadrarea funcționarilor publici, care își exercită raporturile de serviciu în centrele județene ale Agenției pentru Plăți și Intervenții în Agricultură, în categoria funcționarilor publici din administrația publică centrală sau din unitățile teritoriale, în vederea stabilirii salariilor lunare, reprezintă o operațiune de interpretare și aplicare a legii, ce revine autorității publice care are calitatea de angajator, iar în caz de litigiu, instanței judecătorești, fără a fi de resortul controlului de constituționalitate, exercitat de Curtea Constituțională.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin